

I MORGIN 20. FEBRUAR, ER FÖSTUINN-
GANGUR, OG SO ERU BARA NAKRIR FA-
IR DAGAR, HAGAR TIL FARIÐ VERÐUR
UNDIR SJÁLVA FÖSTUNA, HAR TAÐ, IÐ
HVUSSU ER AÐUR Í TÍÐINI, VÖRU KNYTT-
IR YMISKIR SIÐIR — IKKI AT FARA UPPÁ
GÓLVIÐ, IKKI AT ETA KJÖT O.S.FR.

Fastalavint

FASTALAVINT kemur av ne-
dertýskum vástalavint, kveldið fyrri
fastuna, merkti upprunliga bara
dagin fyrri fastuna, men seinri varð
hetta heitið brúkt um teir triggjar
dagarnar undan óskudegi, navn-
liga flekasunnudag, fleksamána-
dag og hvítatýsdag (soleiðis nevndur,
ti fólk teir báðar fyrri dagar-
nar styrktu seg við fleksamati upp
undir fastuna, meðan tey henda
dagin ótu hvítan mat — bollar og
breyð uppi kókaða mjólk.)

I sambandi við fastuna eru
mangir siðir, lutvis elligamlir,
sum eru leivdir frá teimum
gomlu, heidnu váfrestunum.
Upprunaligur heitið siður er so-
leiðis fastalavintsiðir, sum ymsa
staðni hefur hildið seg upp í
okkara dagar. Kvinnur, djór og
tró skuldi vekjast og gerast
fruktugóð við livsgræinini. So-

leiðis vöru ungar, barnleysar
konur bukaðar við fastalavintsi-
sinum.

Risið varð tá pyntað við ymisk-
um myndum (reivabornum, blóm-
um, fruktum). Við plövgondina
skuldi jörðin vekjast til nýtt liv.
Fyrirreikaður varð symbolskur bar-
dagi millum summar og vetur, har
sigur varð vunnin á vetrinum.
Summarið hevði spirandi knubbar
og veturin iskluppar til vápn. At
brenna bál var eisini ein siður.

Skrúðgongur (renna fastalavint,
karnvalseldir, grýlusamkomur)
vöru vanligar. Ulfundurakapp-
ingar vöru vanligar at sláa tunn
ur, at sláa pottar, slita høvdið
av hanum og mangt annað vöru
siðir, ið hugtöku fólk rættiliga
nógv — og sumt av hesum hug-
tekur okkum enn, bæði yngri og
eldri.

UM AT FASTA

AT FASTA er lutvist ella fullkomið fráhalð frá áti og drekka
eina ávíska tíð, mest fráhalð frá áti, serstakliga kjótáti. Aðalmál-
ið er at kúga líkamliga lívi, so andin verður frígjörður og vilja-
kraftin yvir líkaminum sterkari og meira áhaldandi

Hetta verður av mongum hildið
verða ein frískila goð gerð, ið av
sonnum verður væl og rættvíst
afturlønt.

Koranin (biblia muhammedan-
aranna) áleggur øllum muham-
medanarum at fasta í mán-
aðinum Ramadan frá tí sólin
kemur upp og hagar til sólin
aftur fer í kav. Í tí eldra jöda
dóminum var fasta eitt ser-
merki fyrri sorg yvir vanluk-
kur og syndir móti Gudi, men
lógin áleiddi jödonum bert at
fasta hin stóra forsoningsdag-
in; men aftaná útleidda í
* Babylon fastaðu teir oftari, og
* á Kristi dógum fastaðu fari-
seararnir tvær ferðir um vik-
una, mánadag og hósdag.
Kristindómurin víldi ikki vita
av hesum fráhalði, og atváraði
fólki at gera nakað tilfyrri at

vinna heiður millum manna.
Skuldi fastan hava nakað virði,
mátti hon koma av serkildari
tröngd at tæna ríki Guds. Soleiðis
kom tað fyrri at bæði Jesus og læru
sveinar hansara fastaðu.

Longu í fornkirkjuni fóru teir
at leggja mikla virðing í fastuna,
bæði í tí rómversku og tí grísku
katólsku og seinri vórðu fastar
reglur gjordar fyrri föstuhald-
inum, sum limir kirkjunnar skul
d halda. Størsta föstutíðin var
Quadragesimal-fastan, t.e. teir 40
dagarnir undan páskum.

Júst henda fastan hjá katolik-
um hevur ikki so lítlan tynding
fyrri okkum. Hetta tíðarskeiðið
mugu teir ikki eta kjöt. Tá er frá-
líkt at hava fisk at bera í mun-
nin, uti kunnu vit selja bæði saltfisk
og klippfisk í stórum nøgdum og
ofta fyrri góðan pris.

hugskot

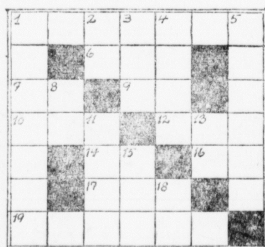
FASTA — —

Fullkomin fasta, t.v.s. at ein als
einki etur ella drekkur, tola fólk
oara í nakrar heilt fáar dagar;
men bara ein fær eitt sindur av
vatni, kann eitt fólk, ið er tolu-
liga væl í holdum, fasta í longri
tíð.

Svøltikunstmarar hava fastað í
meira enn ein mánað.

- * Undir föstuni hendir tað, at meginparturin av fitivevandi-
num og ein stórr partur av
væddavevandiinum svinnur
burtur. Fólk hava hug at gera
seg rak eftir stuttari tíð við
* litið ella einki at eta; men
* lítill dugir er í hesum, tí so
* skjótt ein aftur fer at eta eitt
sindur vindur vektin uppá seg
* og kemur eftir stuttari tíð
* uppá somu hædd, sum tá ið
* farið varð undir avtøftingina
* meir og minni knørtlutar
* eýkalutir á tí holdliga líkams-
bygginginum.

Krossorð

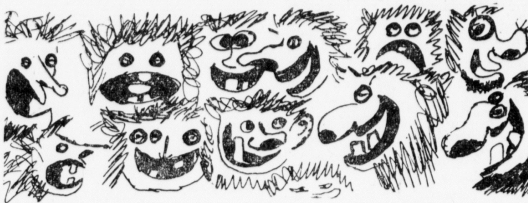
Yvir: 1) hvøkir 6) mál 7) á líkam-
inum 9) hvíldi 10) rodnar 12) hús
14) segl 16) bókstavur 17) roykur
19) skrivaði.

Niður: 1) ungi 2) uppiskoyti 3)
rúm 4) heilsan 5) á rokki 8) í potti
11) saknur 13) hol 15) gentunavn
18) sum.

FØSTUSKEMT

Aður enn farið verður undir hina meira álvarsomu föstuna er best at
gera eitt sindur av skemtinum burtur av okkum, og vit fara tí her
at bera eitt sindur fram av tí kátara tilfarinum — til spæl og
gamans

GRÝLURNAR

Við föstuinnganginum koma grýlurnar, og tær koma fyrst og
fremst eftir bornum, ið gráta eftir kjöti í föstu. Kennir tú ikki grýlu
orindið, kanst tú læra teg tað nú:

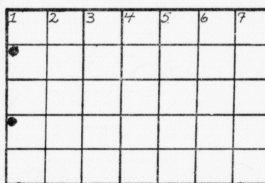
Oman kemur grýla frá gerðum
við fjóruti holum
bjól á baki
skálm í hendi,
kemur eftir bornum,
sum gráta eftir kjöti í föstu.

TJÚKT I ROYKI

Konan hevði verið til handils.
Tá hon kom at húsum aftur, lukt-
aði heldur illa av brendum kjöti.
— Men Jóhan, rópti hon.
Tú lovaði at hava eyguni eftir
steikjuni, meðan eg var úti.
— Tað gjørdi eg eisini, men tá
eitt korter var farið, var tað so
nógvur roykur, at eg ikki sá hana
longur.

LOYNDARORÐ

Tá orðini niðureftir eru rætt
funnin, fært tú á 2. og 4. reglu
tvørturum tvey fuglanovn:

1) eftir 2) vindur 3) tekn 4) reka
5) lýsti 6) skrá 7) ókrútið.

Sum ungur dettur ein ikki so
lett, men hettari. Sum eldri det-
tur ein hettari, men ikki so lett.

ÓJAVNAR TÍÐIR

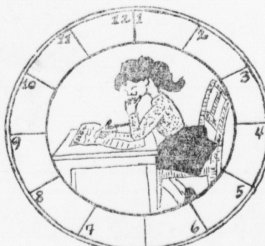
Gamla illskafast inn á ommu-
døtturarn og helt fyrri:

— A, tú góðast, sum fólk klaga
um arbeiddi nú á døgum. Tá eg
var ung og nýgift við stovuni full-
ari av bornum, mátti eg við hvørt
vagga við øðrum fótinum og røra
í greytinum við hinum.

Hitt fullkómna samfelagið er
tað, har oll hava meira enn hini.

Mong fólk gera ofta nógv burtur
úr lítum og ongum — t.d. sær
sjálvum.

KLOKKUGÁTAN

1—5 = leiki
3—5 = regni
6—10 = stað
7—9 = stongsul
11—12 = sum

EIN FÆRRI

Maðurin situr og lesir í blað-
num. Einaferð sigur hann við kon-
una:

— Sig mær, veitst tú, hvussu
nógvir tydingarmarkir menn finn-
ast í heiminum í dag?
— Nei, tað veit eg ikki, men ið
hvussu er ein minni enn tú heldur.

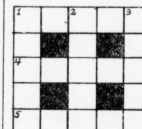

EINGIN LETINGI

— Tú ert verðsins lætasta menni
skja. Følr tú ongatið trongd til at
fáa tær friska luft og motión?
— Jú, men so leggi eg meg á
divanina, til trongdin er burtur.

Angrar ein einki av tí, ein hevur
gjørt, hevur ein helst einki
gjørt.

FIMMARIN

Yvir:
1. vaskjævni
4. gongur
5. nemur
Niður:
1. fittur
2. dreingjan.
3. vaggar

SÁ TAÐ IKKI

Mamman: Petur, sig mær nú sett.
Eg hevði tvey súrepli liggjandi í
spisikamarinum og nú er bara eitt.
Hvussu ber tað til?
Petur: Eg, eg sá bara annað.

Fólk vita ikki, hvussu gott tey
hava tað, fyrr enn tey giva upp
banna yvir tað, tá tey seya upp
skatt.

HITTINORÐ

Presturin ringdi til heilsunevnd-
ina og bað teir syrgja fyrri at fáa
eitt eisl burtur, sum lá deytt í
garði hansara.

Tann, ið tók telefonina víldi
gera gjöldur við prestinum:
— Eg meinti, at prestarnir tóku
sær av teimum deyðu.

— Ja, men vit lata altíð slekti-
na fáa at vita av tí frammanund-
an.

Tað einasta, ið er 100 pst. sikk-
urt, er, at einki er 100 pst. sikk-
urt.

EKTA VIN

Tenarin: Hvussu smakkar rhin-
vinið?

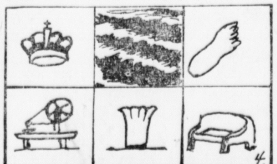
Gesturin: Heldur tunt er.

Tenarin: Men tað er ekta.

Gesturin: Tað ivist eg ikki í, tað
er helst tappað beinleiðis úr Rhi-
nen.

ROYNIÐ HESA!

Finnið novnini á hvørjum ein-
stakum luti, setið fyrstu bókstav-
arnar rætt saman, og tit fáa at vita,
hvat ein skúlanámungur ger:

hvarn dag
okkurt til gamans